

Lidi, helejte, když voni mě furt pomlouvaj jo, tak se pochválím já sama!

Dneska přesně je to pět let co jsem přišla na svět. Se vší tou výbavičkou, co mi dal osud do vínku. Jasně, jsou i horší starty do života, než jsem měla já, ale prostě to chvílku trvalo, než se pro mě našel ten vopravdickej domov, kde mě vydržejí a pak ešče jako nějakou dobu trvalo, než sem se tam zabydlela a pak, než to vzala komplet za svý. Nebylo to úplně lehký ani pro jednu stranu, to uznávám, ale prostě co se dá dělat.

Každopádně by bylo dobrý uznat, že z jelimana, co neví, že se doma nečůrá a nekadí, co se bojí vlastního obrazu ve skle, nezná schody a vejtah a přizabíjí lidi na potkání -ne ve zlým, ale svým projevem, trhá sifon a kohouty od topení, leze po lince a po zdi, loví co uvidí a nikam se sním nemůže, sem se stala značně civilizovanou. Tramvaj, vlak, vejtah pohoda, v hospodě jsem jako doma, stejně tak v penzijuonech. Po zdi a po lince už nechodím, ze stolu nekradu - nebo teda taklenc - obvykle nekradu. Tam, kde vim, že nesmim. Že to platí i v Domečku, to mi zatím neřekli, takže prostě když dlouho nikdo nešel, sedla sem si na židli ke stolu, jako právě ta civilizovaná a čekala, ešivá mi daj. Jak říkám, dlouho nikdo nešel, buchy byly vosamělý..... bylo mi jich líto, vypadalo to, že je nikdo nechce, tak sem se jich ujala. Páč já sem dobrosrdečná.

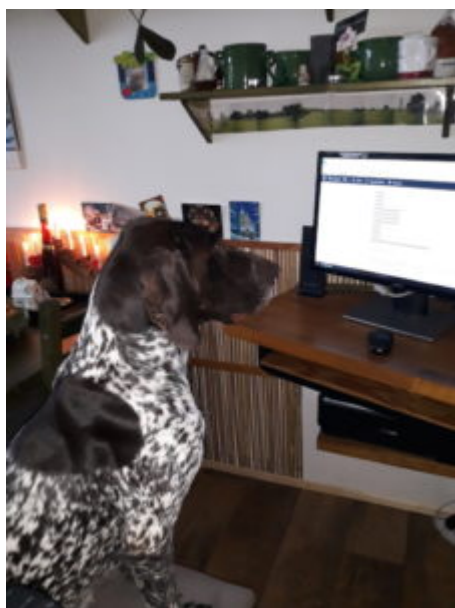
A to mi nikdo nemůže upřít todleto. Já miluju lidi, pejsky a..... možná budu mít ráda i tu jednu kočičku. Za todle zasloužim velevyznamenání. I proto, že von je pěkněj sajrajt ten spratek Moures mourovatej. De mi totiž po vocasu. Několikrát sem to vydržela a pak sem ho spráskala. Ale zase - civilizovaně. Tak snad si dá voraz hošánek, páč teda doma mě pěkně štve, že tam je. Se bojim, aby mě kůlivá němu nevodstrčili nějako. Já už si tu zvykla, sem tu ráda, pánčičku mám ráda, pánika i Rumouše a ešivá von by se tu roztáhnul..... tak nevim. Pánčička teda říká, že se nemám bát. Že ale Moures přišel jako trest za to, jak kůlivá mně Rumouš prej trpěl. Já nevim, mi to nepřišlo, ne?

Však už tu svou hračkárnu má zase zpátky. Už plyšáky nežeru. Dávno. Jen je někdy rozpáru a vykuchám. A pánčička dycinky hudruje, že se mám krotit a neživit se tím. Tak se jako snažim. Stejně tak jako s tím bufetěním. Žiž lidi mě to tak baví a tak mi to chybí!! To je jako kdyby vám sebrali třeba cígo, neboooo dortiky a kávičku. Ale se snažim, páč jako úplně nechci, aby byla pánčička dycky tak načtvatá. A to vona teda umí. To zase jo, to si řekněme na rovinu. Ale já si z toho zas tak moc nedělám. Ale taky umí pochválit a vodměnit mě, jako

tudle. Šli jsme v Domečku na prochajdu a dole na pastvinách nám vyběhlo stádečko srn. Takový pěkně akorát - šest kousků! To by bylo něco! Jenže vona pískla, že máme čekat a tak já teda se zastavila a čekala. Jen jsme se s Rumoušem koukali, jak před náma utikaj do lesa. To uznejte, že jako je změna docela, ne?

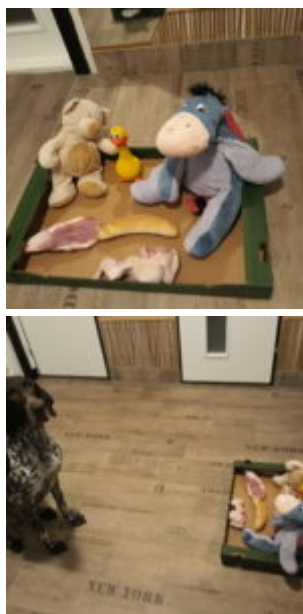
Stejně tak jako třeba tetkon včera - pánčička si s námi vyrazila do polí, což není nic jako neobvyklého, ale! Protože se nám rozbily světýlkový obojky a šlo se za tmy, bylo značně vocenitelný, že moc pěkně funguju. Taky to pánčička pánikovi hnedle večer, když přijel, hlásila. Že sem byla nejvýbornější a v základní poslušnosti jsem poslouchovala. Že sem neposlouchovala úplně vzorovaně při cvičení s dummíkem, to je prej věci jiná. No ale, tak zase po kázeňskym pohovoru už sem šlapala jako profík. Mně se někdy prostě nechce a zkusím, co kdo vydrží. No ale opět - uznejte, že ze psa, kterej nešel pustit z vodítka, natož ze stopovačky a mlátil při tom s lidma vo zem, je to sice za čtyři roky, ale je - slušnej pokrok, když se se mnou může jít tmou a já toho nezneužiju. A dokonce jako, poslouchajte! Když jsme šli z těch polí zpátky domů, tak na konci pánčička povídá: "Tali, hele, nedělej teď krávu a buď tady se mnou." protože vono je to tam prej pro ni takový jako blbý. Prt tam vidí a občas jsou tam ivídija prej, nebo co. Tak já sem nedělala krávu a byla sem s ní, stejně jako Rumouš. Tak dobrý ne?

Tak, tetkon sem vám to šécko sepsala,

a vy se koukejte vycajchnovat s pochvalama! Myslim, že si je zasloužim! ☐

Aktualizace - pár momentek z Talioslavy - jak jsem psala telefén se kousnul a nahrál jen kousíček - ze slavnostní hostiny. Rozdávání darů už nenatočil, ale tak ono stejně Tali překvapivě nejevila o plyšouny zájem - jedinej kdo ji zaujal je gumová pískací slípka s kterou chodila opatrně bytem a když se začla jevit jako matka po porodu, vyměnila jsem ji za rohlik, aby se nám do toho moc nepoložila. Zato Rumoušek, ten byl nadšen ze všech nově přichozích a oslík, který měl být výstižným darem pro flekatou madáme, se stal jeho novým přítelem. Stejně tak kachna, prdící prasátko a medvídek - to šééécko prej jsou dary pro něj. Asi za ten nedostatek v počátcích ☐ ☐

https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2020/12/20201209_200221.mp4